

Arrest

nr. 295 158 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger afkomstig uit Parand. U woonde er samen met uw ouders en met H. (...), de dochter van uw broer I. (...) (alias A. (...)) en K. (...), de dochter van uw broer T. (...). Uw broer I. (...) was erg gelovig en verplichtte u de Islam te praktiseren. Op 21 of 22 jarige leeftijd, deed u tijdens uw universitaire studies soms kantoorwerk in een muziekinstituut. Op een dag vroeg de principaal, een religieus persoon, u een CD 100-maal te kopiëren. U stelde echter vast dat het een CD betrof waarop pornomateriaal stond. Hierop kwam de principaal met een andere CD naar u. Hij vertelde u dat u er samen met hem naar kon kijken en u met hem een tijdelijk religieus huwelijk zou kunnen aangaan. Wanneer de secretaris van het bureau waar u zat binnenkwam, nam u uw handtas en rende u

naar huis. Omwille van het extremistische karakter van uw broer, het feit dat hij u negatief bejegende in naam van de islam en omwille van uw negatieve ervaring met de principaal besloot u op 23 à 25 jarige leeftijd afstand te doen van de Islam en praktiseerde u uw geloof niet meer. U werkte vanaf 1393 (Perzische kalender, omgezet naar westerse kalender 2014/2015) als leerkracht Engels bij het instituut 'Zaban' te Parand. Ongeveer een jaar later werd He. (...) uw collega. U raakte bevriend met He. (...) en nodigde haar twee jaar na jullie kennismaking bij u thuis uit. Vanaf dan begonnen jullie elkaar regelmatig te zien. In Farvardin 1397 (maart/april 2018) nodigde He. (...) u uit bij haar thuis. Stilaan vertrouwde u haar enkele geheimen van uw leven toe. Zo vertelde u onder meer over uw broer I. (...) die u sinds uw kindertijd enerveerde en op een dag zelfs uw voet had verbrand. He. (...) op haar beurt zei dat ze wist dat u veel problemen had gehad in uw leven en zij u graag zou willen kalmeren. Toen u haar om meer duidelijkheid vroeg vertelde ze u dat zij al jaren haar hart aan Jezus had gegeven en zij u graag zou evangeliseren naar het Christendom. U deelde haar mee dat u in niets geloofde en zij u hier niets moest over vertellen. Hierop begon He. (...) u haar levensverhaal te vertellen waarna u vertrok. Wanneer jullie elkaar nadien op jullie werk zagen zei u haar dat u afstand had genomen van de Islam op basis van informatie die u erover had opgezocht en u eerst onderzoek naar het christendom zou moeten doen vooraleer u zich er voor zou kunnen openstellen. Ongeveer drie weken nadat He. (...) u had verteld dat zij christen was, overhandigde zij u een bijbel en zei dat u daar de antwoorden op uw vragen zou kunnen vinden. Eén keer om de twee weken of om de maand opende u de bijbel om deze oppervlakkig te bekijken. In khordad 1397 (mei/juni 2018) werd u aan B. M'. (...) (OV (...)), bijgenaamd B. (...), voorgesteld. In Shahrivar 1397 (augustus/september 2018) deed B. (...) u een huwelijksaanzoek. U vergat de bijbel die u van He. (...) gekregen had omdat u bezig was met voorbereiding van uw huwelijk. Op 9/09/1397 (30 november 2018) huwde u met B. (...). Jullie gingen niet samenwonen aangezien u voor uw zieke vader wou zorgen, u in Parand werkte en B. (...) in Teheran woonde. Jullie zagen elkaar wel frequent. Na uw huwelijk ging de gezondheidstoestand van uw vader achteruit. Doordat u uw vader moest verzorgen was u soms op uw werk afwezig, wat ook He. (...) was opgefallen. In deyd 1397 (december 2018 – januari 2019) nam zij contact met u op. U legde uw situatie aan haar uit. Vanaf dat ogenblik ging u verschillende keren naar het huis van He. (...) en begon u samen met haar het evangelie volgens Marcus te lezen. Na de feestdagen in farvardin 1398 (maart/ april 2019) begon u zelf de bijbel te lezen en notities te nemen van de zaken waarover u later meer uitleg wou vragen aan He. (...). In ordibehesht 1398 (april/mei 2019) werd een breintumor bij uw vader vastgesteld. Op 14/03/1398 (4 juni 2019) overleed uw vader. Toen u 40 dagen later op terugweg was van een bezoek aan het graf van uw vader werd u gebeld door uw tante T. (...) die in België woont (OV 5.033.379). Zij vertelde u dat het een islamitisch bijgeloof is dat u elke vrijdag naar het graf van uw vader zou moeten gaan om er voor hem te bidden en dat zij dat als christen niet deed. U vertelde haar hierop dat u met een vriendin de evangelist Marcus aan het bestuderen was. Uw tante vertelde u om voorzichtig te zijn gezien dit in Iran gevaarlijk was. Op 2/07/1398 (24 september 2019) was u aan het werk in het instituut. U voelde zich niet goed en verliet uw klaslokaal om uw gezicht te wassen. U werd aangesproken door de directeur van het instituut die u zei dat u beter naar huis kon gaan. Toen u thuiskwam trof u er uw moeder, K. (...), uw broer I. (...) en diens echtgenote aan. I. (...) begon tegen u te roepen. Hij had uw bijbel gevonden, toonde deze aan u en stelde u er vragen over. I. (...) sloeg u in het gezicht en trok pagina's uit uw bijbel. U vroeg hem hierop hoe hij zich zou voelen moest u zijn koran verscheuren. I. (...) werd woedend en sleurde u naar de toilet. Hij zei dat hij u zou vermoorden. Uiteindelijk vertrok hij. U dacht dat de rust was teruggekeerd. Plotseling kwam I. (...) echter opnieuw binnen. Hij goot olie of benzine over u en zei dat u moest bekennen van wie u de bijbel had gekregen. U viel op de grond. U hoorde dat uw moeder en K. (...) aandrongen dat I. (...) zou stoppen met dit alles. U verloor het bewustzijn. Wanneer u uw ogen opnieuw opende zag u uw moeder en stelde u vast dat u zich in een ziekenhuis bevond. Uw moeder vroeg aan B. (...), die naar het ziekenhuis was gekomen, of hij u wou meenemen naar zijn huis in Teheran. U ging hierop met B. (...) mee om de dag nadien, op 3/07/1398 (25 september 2019), naar de zus van B. (...), D. (...) in Rasht te vetrekken zodat u daar op adem zou kunnen komen. Eens aangekomen bij diens zus, nam B. (...) contact op met uw moeder. Zij vertelde B. (...) dat I. (...) bij haar thuis was langs gekomen en uw gsm had meegenomen. Op 4/07/1398 (26 september 2019) kwam I. (...) naar de ouderlijke woning van B. (...). Hij vertelde er aan Ma. (...), een broer van B. (...), dat hij voor zijn werk in Rasht moest zijn en hij vroeg naar jullie. De dag erop kwam I. (...) een tweede keer naar de ouderlijke woning van B. (...). Deze keer eiste I. (...) van Ma. (...) dat hij moest vertellen waar u was. Ma. (...) bracht u dadelijk van dit alles op de hoogte waarop jullie nog op dezelfde dag naar Me'. (...), een vriend van B. (...), in Teheran reisden. De dag na jullie aankomt bij Me'. (...) nam u contact op met uw tante T. (...). U en uw echtgenoot begonnen samen met uw tante T. (...) en haar dochter Ma'. (...) plannen te maken om Iran te verlaten. Uw broer Me. (...) belde u op 16/07/1398 (8 oktober 2019) en vertelde u dat I. (...) een brief van de rechtbank had en dat u zo snel mogelijk Iran moest verlaten. Via een kennis van T. (...) en Ma'. (...) konden u en B. (...) een Italiaans visum regelen. Op 12 november 2019 nam u met B. (...) een vlucht naar Italië. Op de luchthaven in Italië werd u opgewacht door uw nicht Ma'. (...). Jullie namen dadelijk tezamen een vlucht naar België.

Vanaf dat ogenblik verbleef u samen met B. (...) bij uw tante. Ongeveer een week of 10 dagen later ontmoette u mensen van de getuigen van Jehova die door uw tante waren uitgenodigd in de woning van Ma'. (...). Op 2 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. Op 11 of 12 januari 2020 ging u voor het eerst naar de zaal van de getuigen van Jehova. Vanaf dan woonde u wekelijks hun bijeenkomsten bij. Op 24 december 2020 kreeg u WhatsApp-berichten van I. (...) waarin hij u bedreigde. Midden januari 2021 had u telefonisch contact met uw moeder. Uw moeder vertelde u dat zij een brief had gekregen van uw broer I. (...) waarin stond dat hij u mocht arresteren en dat I. (...) haar had gezegd dat hij u bij een terugkeer naar Iran zou verbranden. Rond 21/08/1401 (12 november 2022) stuurde uw nicht H. (...) u een foto van een kaart door waaruit blijkt dat I. (...) lid is van de basij (paramilitaire militie van vrijwilligers in Iran).

Ter staving van uw relaas legden jullie volgende documenten neer. Uw shenesnameh (boekje burgerlijke stand), uw melikaart (nationale kaart), uw paspoort uitgereikt op 15 december 2018 en geldig tot 15 december 2023, kopieën van uw vluchtgegevens van Milaan naar Brussel d.d. 12 november 2019, twee kopieën van een psychologisch attesten d.d. 29/05/2019 en d.d. 03/01/2023 waarin staat dat uw psychische klachten overeenkomen met symptomen die kenmerkend zijn voor een depressie en u aan overspanning lijdt, een kopie van de 'basij-lidkaart' van uw broer I. (...), uitgereikt op 23/03/1400 (13/06/2021), een kopie van een oproepingsbrief d.d. 16/07/1398 (8 oktober 2019) waarin staat dat u op 22 oktober 2019 dient te verschijnen voor de correctionele rechtbank in Teheran, een kopie van een brief van de openbare aanklager in Teheran d.d. 12/09/1398 (3 december 2019) waarin staat dat uw broer I. (...) u mag arresteren, WhatsAppberichten van uw broer I. (...) d.d. 24 december 2020 waarin hij dreigt u te zullen vinden en in brand te zullen steken, foto's van blauwe plekken en littekens op ledematen waarmee u wilt aantonen dat I. (...) zijn twee dochters fysiek mishandelt, gedeeltelijk onleesbare medische attesten waarin staat dat u op 2/07/1398 (24 september 2019) werd opgenomen in een ziekenhuis, de attesten van ziekenhuisopnames en overlijdensakte van uw vader, een kopie van een brief van de getuigen van Jehova d.d. 31 mei 2021 waarin staat dat u en uw echtgenoot sinds 12 januari 2020 wekelijks aanwezig zijn op de vergaderingen, screenshots van Zoomsessies van de getuigen van Jehova waar u en uw echtgenoot aan deelnemen, een foto van een identiteitskaart van een persoon waarmee u bij de getuigen van Jehova studeert, een foto van een kaartje van uw echtgenoot waarop staat dat hij geen bloed wilt toegediend krijgen en een foto van uw telegram-account waar u in een beperkte groep Christelijke boodschappen plaatst. Op 28 maart 2023 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen over de notities van het derde persoonlijk onderhoud van u en uw echtgenoot over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Met betrekking tot de psychologische attesten (doc 16 & 24) die u neerlegde waarin staat dat uw psychische klachten overeen komen met symptomen die kenmerkend zijn voor een depressie en u overspannen bent, moet erop gewezen worden dat hieruit niet blijkt dat u niet bij machte zou zijn om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen of om aan de procedure deel te nemen. Dit bevestigde u zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, vraag 1). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U kon immers noch uw vluchtrelaas uit Iran, noch uw bekering naar het Christendom in België aannemelijk maken.

Vooreerst moeten er vraagtekens geplaatst worden bij uw gedrag na aankomst op het Belgische grondgebied. Zo kwam u op 12 november 2019 samen met uw echtgenoot aan in België (CGVS M'. (...) 1, p9 + doc 8) en lieten jullie pas op 23 december 2019, meer dan een maand na jullie aankomst in België en nadat jullie Italiaanse verblijfsvisum op 18 november 2019 verstreken was (doc 2 & doc 6), jullie verzoek om internationale bescherming registreren. Er dient echter opgemerkt te worden dat de wettelijke termijn voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming acht werkdagen na binnenkomst in België is. Jullie verklaring voor dit laattijdige indienen, namelijk dat u psychisch niet in orde was en dat uw tante in België jullie aanmaande te wachten met jullie asielaanvraag, kan niet weerhouden worden (CGVS 1, p8 + CGVS M'. (...) 1, p10). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de

beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen jullie manifest niet hebben gedaan. Jullie houding staat haaks op een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts kon u het profiel van uw broer I. (...) en het feit dat hij banden heeft met de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk maken. Vooreerst kan het niet overtuigen dat u er pas rond 20 of 21/08/1401 (11 of 12 november 2022) op de hoogte werd gesteld dat I. (...) lid is van de basij doordat uw nicht H. (...) u een foto van de basijlidkaart van I. (...) doorstuurde (CGVS 3, p12). Zo is het compleet ongeloofwaardig dat, indien I. (...) daadwerkelijk lid zou geweest zijn van de basij noch u, noch uw overige familieleden en zelfs de echtgenote van I. (...), tot op het moment dat zij die kaart ontdekten, niet zouden geweten hebben dat I. (...) lid was van de basij. Immers, indien I. (...) daadwerkelijk een extreem religieus (CGVS 3, p4) lid zou zijn een paramilitaire militie die voor het Islamitische regime werkt, kan er vanuit gegaan worden dat dit in de buurt alom geweten zou zijn en hij zelf geen schroom zou gehad hebben om dit aan zijn familie en echtgenote te vertellen. Daarenboven wist u blijkbaar wel dat al zijn vrienden Basij waren (CGVS 1, p5). Evenmin houdt het steek dat, hoewel uw familie wel vermoedden dat I. (...) voor de basij werkte, niemand hem dit ooit durfde te vragen. Gevraagd waarom uw familieleden – u heeft buiten I. (...) nog drie broers en twee halfzussen- dit niet durfden, kon u geen zinnig antwoord geven en verklaarde u dat I. (...) nooit over zijn werk sprak, dat zijn echtgenote ook niet wist wat zijn job was en herhaalde u nogmaals dat u bang was van hem (CGVS 3, p13). Ook uw verklaringen dat I. (...) u verbrandde toen u een kind was omdat u uw hijab niet goed droeg, hij u 40 keer onder dwang meenam naar een religieuze plaats (CGVS 3, p4), hij u tot 24-25 jarige leeftijd verplichtte om te bidden (CGVS 1, p18) omdat u diegene was aan wie hij zijn macht kon tonen (CGVS 3, p15) maar u anderzijds – blijkbaar probleemloos – naar de universiteit kon gaan en met een man huwen die volgens u een hekel aan de islam had (CGVS 2, p7), is op z'n minst merkwaardig te noemen. Er kan immers verwacht worden dat I. (...) niet akkoord zou gaan met het feit dat u een man huwde die ideologisch niet op dezelfde lijn stond.

Dat u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud een foto van I. (...) zijn lidkaart van de basij (doc 22) neerlegde kan bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Zo dient er vooreerst op gewezen worden dat u slecht een foto/ kopie neerlegde waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en dit bijgevolg geen overtuigend begin van bewijs betreft van enige banden die I. (...) met de Iraanse overheid zou hebben. Verder legde u tot op heden, hoewel hiernaar gevraagd, geen bewijs neer dat uw nicht H. (...), u via 'imo' of 'WhatsApp' de foto van de kaart van I. (...) op 20 of 21 aban 1401 (11 of 12 november 2022) naar u doorstuurde (CGVS 3, p12 + p17-18). Meer nog, niettegenstaande u aanvankelijk uitdrukkelijk verklaarde dat H. (...) u de kaart had doorgestuurd (CGVS 3, p12) repliceerde u op de vraag naar enig bewijs hiervan, plots dat u niet zeker was dat H. (...) de kaart naar u had gestuurd (CGVS 3, p17). Hierbij kan nog toegevoegd worden dat er uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er in Iran een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten, meestal reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed worden er packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen. Dat u er niet voor terugdeinst om valse documenten neer te leggen blijkt bovendien uit de kopieën van gerechtelijke stukken die u ter staving van uw vluchtrelaas neerlegde, meer bepaald een oproepingsbrief d.d. 16/07/1398 (8 oktober 2019) waarin staat dat u op 22 oktober 2019 dient te verschijnen voor de correctionele rechtbank in Teheran (doc9) en een brief van de openbare aanklager in Teheran d.d. 12/09/1398 (3 december 2019) waarin staat dat uw broer I. (...) u mag arresteren (doc 10). Er dient echter te worden opgemerkt dat er geen enkele bewijskracht kan toegekend worden aan deze documenten. Uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van dit document (waarvan kopie in bijlage in het administratief dossier) blijkt immers dat er niet voldaan is aan een aantal formele en inhoudelijke vormvereisten. Door dit document, dat niet de minste bewijskracht bevat en dat de kern van uw vluchtrelaas omvat, neer te leggen, blijkt dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze hebt trachten te misleiden waardoor de oprechtheid van uw asielmotieven, namelijk dat u in het vizier bent gekomen van de Iraanse autoriteiten omwille van het feit uw broer I. (...) –die voor de Iraanse autoriteiten/basij zou werken- in uw woning een bijbel vond (CGVS 1, p5, p11 & p13 + CVS 3, p2) verder wordt ondergraven. Dat er aan bovenstaande gerechtelijke documenten (doc 9 & 10) en bij uitbreiding uw vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht blijkt bovendien uit jullie houding. Zo verlieten u en uw echtgenoot op 12 november 2019 –hoewel jullie meer dan een maand eerder, i.e. op 16/07/1398 (8 oktober 2019) reeds zouden geweten hebben dat u was opgeroepen door de rechtbank en u niet deze oproeping was ingegaan (CGVS 1, p12-13; CGVS 2, p14-15 & CGVS M'. (...) 2, p16)- Iran op een legale manier met een vlucht vanuit Teheran (CGVS M'. (...) 1, p9-10). De verklaring van uw echtgenoot voor het nemen van dergelijk risico, namelijk

dat hij er van uitging dat de vrouw die jullie tickets en visum geregeld had goed werk zou verrichten omdat jullie haar betaald hadden, kan niet overtuigen (CGVS M'. (...) 2, p18). Immers, nergens uit jullie verklaringen blijkt dat er enige voorzorgsmaatregelen zouden genomen zijn om jullie vertrek probleemloos te laten verlopen. Meer nog, uw echtgenoot verklaarde dat jullie noch van de vrouw die jullie tickets en visa geregeld had, noch van iemand anders enige instructies bij het nemen van jullie vlucht uit Iran gekregen hadden en er evenmin iemand op de luchthaven aanwezig was om jullie te helpen (CGVS M'. (...) 1, p9). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt bovendien dat een (illegaal) vertrek waarbij omkoping een rol speelt, vrijwel onmogelijk is omdat dit erg duur en complex zou zijn vanwege de vele controles. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas uit Iran blijkt voorts nog uit volgende vaststellingen.

Zo verklaarde u dat u uw bijbel op de dag dat I. (...) deze ontdekte, in uw kussensloop had laten zitten omdat u vermoedde dat niemand in uw kamer zou komen, omdat u zich die dag overslapen had, gehaast was om naar uw werk te gaan en u daarom vergat de bijbel in een slotvaste kast op te bergen (CGVS 2, p4). Echter, dat u zo weinig omzichtig zou omgaan met uw bijbel, terwijl u naar eigen zeggen wist dat het bezit van een bijbel in Iran verboden was en u deze in een slotvaste kast bewaarde waar enkel u een sleutel van had omdat I. (...) erg gelovig was (CGVS 1, p9), mag, gezien I. (...) ongeveer één of twee keren per maand uw ouderlijke woning bezocht (CGVS 3, p16), dan ook verbazen. Bovendien is het wel een heel toevallige samenloop van omstandigheden dat net op de dag dat u uw bijbel vergat in de slotvaste kast te steken uw broer I. (...) op bezoek kwam bij uw moeder, hij net op dat moment net dat ene kussen nodig had uit uw kamer waar toevallig net op dat ene moment de bijbel in bewaard werd. Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat I. (...) , toen hij uw bijbel ontdekte hij u wilde overgieten met benzine terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij u wel degelijk een fles met olie of benzine overgoot (CGVS, p11 + CGVS 3, p10). Uw echtgenoot daarentegen verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken louter dat u geslagen werd en repte noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken noch voor het Commissariaat –generaal met enig woord over het feit dat u met benzine zou zijn overgoten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan het feit dat uw bijbel in beslag zou zijn genomen door uw broer I. (...) . Bijgevolg kan er ook ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen dat u in Iran een bijbel bezat. Dat hieraan getwijfeld kan worden blijkt bovendien uit uw merkwaardige verklaringen over de manier waarop u in het bezit zou zijn geraakt van deze bijbel. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, toen He. (...) u vertelde dat zij een christen was, u met haar lachte, haar vertelde dat u naar niets op zoek was en als u ergens behoefte aan zou hebben u zelf wel opzoekingswerk zou verrichten (CGVS 3, p4-5). Het houdt dan ook geen steek dat He. (...) –gelet op de Iraanse context waar apostasie ten strengste verboden is- na dergelijke reactie nog diverse malen opnieuw over het christendom begon te praten en zij u uiteindelijk ongevraagd en onverwacht een bijbel zou hebben gegeven (CGVS 3, p4-5). Ook het feit dat u deze bijbel zonder meer aannam en in uw kast legde – zelfs al was deze afgesloten – terwijl u op dit moment geen enkele interesse had in het christendom (CGVS 3, p6) doet de wenkbrauwen fronsen.

Aangezien uw enige activiteit voor het christendom in Iran bestond uit het lezen van de bijbel, maar er aan het bezit van deze bijbel geen geloof meer kan worden gehecht kan er ook geen geloof meer gehecht worden aan het feit dat u interesse vertoonde in het christendom. Dit wordt bevestigd door het feit dat u er ook geen geloof meer kan gehecht worden aan het feit dat u de islam zou hebben afgezworen. Immers, –niettegenstaande u verklaarde reeds op 24-25 jarige leeftijd (in 2010) de islam te hebben afgezworen- blijkt uit uw verklaringen dat u na de dood van uw vader in 2019 blijkbaar nog steeds de islamitische gedragsregels volgde. Zo ging u elke donderdag of vrijdag naar het graf van uw vader waar u geld voor hayrad (voedsel om gezegend te worden) gaf.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde religieuze activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtrelaas maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel

risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft zijn er een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw religieuze engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw religieuze activiteiten in België. Immers, dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa. Dat u een week of 10 dagen na uw aankomst in België, en nog voor u een verzoek om internationale bescherming indiende, al een afspraak had met getuigen van Jehova om er over hun geloof te praten (CGVS 1, p13 + CGVS 2, p12-13), u sinds 12 januari 2020 wekelijks naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova begon te gaan (CGVS 1, p13 + doc11) en u deze bijeenkomsten linkt aan uw Christelijke activiteiten in Iran, terwijl deze activiteiten in Iran niet geloofwaardig zijn, toont aan dat er aan uw beweegredenen om in België naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova te gaan geen enkel geloof gehecht kan worden en dat u bijgevolg eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België Christelijke activiteiten heeft. Dat u sinds 12 januari 2020 wekelijks naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova begon te gaan, toont evenmin de oprechtheid van uw bekering aan aangezien, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw interesse in het Christendom in Iran, duidelijk is dat deze beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

Wanneer het CGVS polst naar concrete redenen voor uw keuze om zich bij de getuigen van Jehova aan te sluiten en hun bijeenkomsten bij te wonen blijven uw verklaringen bovendien enorm stroef en oppervlakkig en geven zij geenszins de indruk van een diepgaande geloofsovertuiging. Gevraagd waarom u voor de stroming van de getuigen van Jehova koos, verklaarde u dat u niet zoveel over andere stromingen wist, uw tante u vertelde dat de echte Christenen diegenen zijn die de heilige bijbel gebruiken en dat u wanneer u toetrad tot de gemeenschap van de getuigen van Jehova zag dat zij ook deden wat zij zegden. Een tweede keer gevraagd waarom u specifiek voor de stroming van de getuigen van Jehova koos, verklaarde u dan weer dat u over hun stroming al gelezen had, u de verschillen tussen de stromingen kende en voor de Jehova's koos. Uitgenodigd om verder toe te lichten waarom u –die de verschillen tussen de Christelijke stromingen kende- specifiek voor de Jehova's koos, verklaarde u dat Jehova uw god is en het overeenkomt met uw logica. Gevraagd om dit concreter uit te leggen verklaarde u dat u het niet kan aanvaarden dat de vader, zoon en de heilige geest één persoon zouden zijn en dat u aanvaardt dat uw god niemand zal verbranden, lastig vallen of naar het vagevuur sturen (CGVS 1, p14). Dergelijke vage en algemene verklaringen kunnen uw eigen intenties en beweegredenen om bijeenkomsten van de getuigen van Jehova bij te wonen niet verklaren. Bovendien gaf u zelf aan dat het vagevuur zowel bij protestanten als de Jehova's niet voorkomt (CGVS 2, p16) waardoor niet te begrijpen valt dat u dit aanhaalt als één van de redenen waarom u specifiek voor de stroming van de getuigen van Jehova's zou gekozen hebben. Dat u, gevraagd wat er u precies interesseerde in de stroming van de getuigen van Jehova's toen u een eerste keer hun bijeenkomst bijwoonde, verklaarde dat zij zo aardig waren, lachten, u knuffels en kussen gaven, zij u in uw moedertaal aanspraken, eerlijk zijn en zij voor u opzoekingen wensten te doen (CGVS 1, p14), zijn evenmin verklaringen waaruit enige diepgaande interesse voor het Christendom blijkt.

Voorts verklaarde u dat u zich vijf of zes maanden na uw eerste bijeenkomst van de getuigen van Jehova –wat gezien uw eerste bijeenkomst op 12 januari 2020 plaatsvond (CGVS 2, p14 + doc11) rond juni/juli 2020 moet geweest zijn- bekeerd voelde omdat u toen kalm was (CGVS 1, p15), verklaarde u dat Jehova u kalmeerde in uw leven (CGVS 1, p6) en herhaalde u gedurende uw persoonlijke onderhoud diverse malen dat u zich openstelde voor het Christendom om op die manier kalm te worden en tot rust te komen (CGVS 1, p10 + CGVS 2, p15 + CGVS 3, p6). In het licht van deze verklaringen komt het evenwel merkwaardig over dat u tijdens uw derde onderhoud een psychologisch verslag neerlegde d.d. 3 januari mei 2023 (doc 24) waar, ofschoon u toen reeds meer dan twee jaren bekeerd zou zijn tot het Christendom, onder meer te lezen staat dat u kenmerken van depressie toont zoals neerslachtigheid, overmatige stress, slaapstoornissen, schuldgevoel en zelfverwijt en u aan overspanning zou lijden. Dat u enerzijds diverse malen benadrukt dat uw Christelijke geloof u tot rust brengt maar anderzijds mentale ongemakken ondervindt, lijkt zich tegen te spreken en plaatst wederom vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde motivatie om naar een kerk te gaan.

Wat betreft uw Instagramprofiel ([https://www.instagram.com/m.\(...\)](https://www.instagram.com/m.(...))), waar u christelijke boodschappen op post en waarvan het eerste dergelijke bericht pas dateert van 20 februari 2021 en uw telegram-account (doc 20) waar u met 5 andere personen Christelijke zaken deelt (CGVS 1, p5-6), kan worden opgemerkt

dat er, gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Niets wijst erop dat deze berichten reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals reeds werd vastgesteld niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. U kon bovendien geen concrete aanwijzingen geven dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw religieuze activiteiten in België (CGVS 1, p19).

U kon het bovendien de bekering van uw echtgenoot, voor wie religie volgens u niet belangrijk was in Iran (CGVS 2, p7), niet aannemelijk maken. Immers, gevraagd wat uw echtgenoot er toe dreef zich te bekeren kwam u niet verder dan te verklaren dat hij de Jehova-leden moedig en slim vond aangezien zij het Farsi hadden geleerd, dat het eerlijke mensen waren die anderen wilden helpen en hij hierdoor meer over deze mensen wou te weten komen (CGVS 2, p16), wat bezwaarlijk zijn intenties en beweegredenen om zich te bekeren tot een ander geloof kan verklaren. Uw echtgenoot kon zelf ook niet overtuigen omwille van een diepgaande interesse in het Christendom bekeerd te zijn. Immers, dat uw echtgenoot alhoewel hij rond zijn 22 of 23 jaar afstand nam van de Islam, hij de Islam sindsdien niet meer praktiseerde (CGVS 1 M'. (...), p26-27), hij in Iran nooit enige interesse toonde in het Christendom en hij toen hij Iran verliet evenmin op zoek was naar een religie (CGVS 1 M'. (...), p28), vanaf 12 januari 2020, i.e. 10 dagen na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, om u te begeleiden, begon mee te gaan naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova (CGVS M'. (...)1, p15 + doc11), terwijl er reeds gebleken is dat u omwille van opportunistische redenen aan deze bijeenkomsten deelnam, toont aan dat er evenmin aan de oprechtheid van zijn beweegredenen om in België bijeenkomsten van de Jehova's bij te wonen geloof kan worden gehecht. Dat uw echtgenoot sinds 12 januari 2020 wekelijks bijeenkomsten van de Jehova's bijwoont, toont evenmin de oprechtheid van zijn bekering aan. Immers, gevraagd waarom hij na 12 januari 2020 naar deze bijeenkomsten bleef gaan, verklaarde hij dat het belangrijkste wat hem aantrok het gedrag van de getuigen was, dat zij probeerden zijn taal te leren, zij hem bij benadering de weg naar de waarheid toonden en zij hem accepteerden. Bijkomend zou de interesse van uw echtgenoot zijn opgewekt wanneer hij u hoorde studeren. Gevraagd om zijn groter wordende interesse uit te leggen, verklaarde hij dat Jehova's woord hem aantrok. Uitgenodigd om dit verder toe te lichten bleef uw echtgenoot vaag en verklaarde hij dat hij hoorde over de aardigheid van god, wat god deed en hoe god genade had, hoe god zijn zoon opofferde voor onze zonden, dat de zonden vergeven zouden worden, dat hij zonder dwang in hun gemeenschap is en hij kan kiezen of hij al dan niet bij hen zal blijven (CGVS 1 M'. (...), p17). Dergelijke stroeve en oppervlakkige verklaringen geven echter niet de indruk van een diepgaande geloofsovertuiging of interesse in het Christendom. Dat er geen sprake is van dergelijke geloofsovertuiging of interesse blijkt voorts uit het feit dat uw echtgenoot Memorial day, de belangrijkste Religieuze viering bij de Jehova's, niet in de tijd kon plaatsen. Zo verklaarde uw echtgenoot initieel dat deze rond eind december/begin januari viel om dadelijk nadien te verklaren dat hij zich de datum niet meer kon herinneren (CGVS 1 M'. (...), p19). Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Memorial day op 27 maart 2021 viel. Bovendien maakte uw echtgenoot gewag van bijbelsessies die elke donderdag doorgingen maar besliste hij zelf om maar aan sommige van deze sessies deel te nemen omdat hij naar eigen zeggen niet van in het begin aan deze sessies deelgenomen had (CGVS 1 M'. (...), p16), wat evenmin wijst op een doorgedreven, intrinsieke interesse in het Christendom. Bijgevolg heeft uw echtgenoot het niet aannemelijk gemaakt dat hij zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christen zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ondermijnen. Uw paspoort, shenasnameh en melikaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan en zijn zaken waar in deze beslissing niet getwijfeld worden. De WhatsAppberichten van uw broer I. (...), foto's van de dochters van I. (...) en medische attesten d.d. 2/07/1398 (24 september 2019) hebben enkel bewijswaarde indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. De attesten van ziekenhuisopnames en overlijdensakte van uw vader tonen aan dat uw vader ziek was en overleden is, niets meer en niets minder. De screenshots van Zoomsessies van de getuigen van Jehova, de foto van een identiteitskaart van een Getuige van Jehova en de foto van een kaartje van uw echtgenoot waarop staat dat hij geen bloed wilt toegediend krijgen, zijn tot slot een indicatie dat u en uw echtgenoot activiteiten hebben bij de getuigen van Jehova maar wijzen –zoals hierboven reeds aangetoond– niet op een waarachtige bekering tot het Christendom. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van u en uw echtgenoot bevatten evenmin inhoudelijke elementen die een ander licht werpen op bovenstaande argumentering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen “48 t.e.m. 48/6” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekende partij vreest een terugkeer naar Iran wegens haar bekering tot het christendom (notities CGVS d.d. 08/06/2021, p. 9-13).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze vaststelt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas en de door haar beweerde bekering tot het christendom, en dit omdat:

- (i) de vaststelling dat zij en haar echtgenoot pas meer dan een maand na hun aankomst in België hun verzoek om internationale bescherming lieten registreren de door hen beweerde vrees ondergraaft;
- (ii) zij het profiel van haar broer I. en het feit dat hij banden heeft met de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk maakt;
- (iii) aan de door haar bijgebrachte foto van I.'s lidkaart van de *basij* en de kopieën van gerechtelijke stukken geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht, nu (a) het slechts een foto/kopieën betreft, (b) zij geen bewijs neerlegt van haar bewering dat haar nicht H. haar de foto van de lidkaart doorstuurde, (c) uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Iran een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten, en (d) uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van de gerechtelijke stukken blijkt dat er niet voldaan is aan een aantal formele en inhoudelijke vormvereisten;
- (iv) zij en haar echtgenoot op 12 november 2019 Iran verlieten op een legale manier met een vlucht vanuit Teheran, hoewel zij meer dan een maand eerder reeds geweten zouden hebben dat verzoekende partij was opgeroepen door de rechtbank en zij niet op deze oproeping was ingegaan;
- (v) zij omtrent het vinden van haar bijbel door haar broer I. onaannemelijke en bovendien inconsistente verklaringen aflegt en voorts ook de verklaringen van haar echtgenoot over wat haar broer I. deed toen hij de bijbel ontdekte niet stroken met die van verzoekende partij;
- (vi) zij de wijze waarop zij in Iran in het bezit zou zijn geraakt van een bijbel niet aannemelijk maakt, nu het gelet op de Iraanse context waar apostasie ten strengste verboden is niet plausibel is dat He. na de reactie van verzoekende partij, waaruit duidelijk bleek dat zij geen interesse had in het christendom, nog diverse malen opnieuw over het christendom zou zijn beginnen praten en haar uiteindelijk ongevraagd en onverwacht een bijbel zou hebben gegeven die verzoekende partij bovendien zonder meer zou hebben aangenomen en in haar kast hebben gelegd;
- (vii) haar bewering dat zij reeds op 24/25-jarige leeftijd (in 2010) de islam zou hebben afgezworen ondergraven wordt door haar verklaringen dat zij na de dood van haar vader in 2019 nog steeds de islamitische gedragsregels volgde en elke donderdag of vrijdag naar het graf van haar vader ging waar zij geld voor *hayrad* (voedsel om gezegend te worden) gaf;
- (viii) verschillende elementen de authenticiteit van haar religieuze engagement in België ondermijnen en op het opportunistisch karakter van haar religieuze activiteiten in België wijzen, met name (a) het feit dat zij reeds een week of 10 dagen na haar aankomst in België, en nog voor zij een verzoek om internationale bescherming indiende, al een afspraak had met de getuigen van Jehova om er over hun geloof te praten, zij sinds 12 januari 2020 wekelijks naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova begon te gaan en zij deze bijeenkomsten linkt aan haar christelijke activiteiten in Iran, terwijl deze activiteiten in Iran niet geloofwaardig zijn, (b) de vaststelling dat zij enorm stoeve en oppervlakkige verklaringen aflegt wanneer gevraagd naar concrete redenen voor haar keuze om zich bij de getuigen van Jehova aan te sluiten en hun bijeenkomsten bij te wonen, en (c) het gegeven dat zij enerzijds diverse malen benadrukt dat haar christelijke geloof haar tot rust brengt maar anderzijds mentale ongemakken ondervindt; en,
- (ix) de overige door haar neergelegde documenten geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden gemotiveerd in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat zij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoekende partij bemerkt vooreerst dat het voor haar een grote klap was dat zij niet geloofd wordt en dat een aantal van de door haar bijgebrachte documenten beticht worden van valsheid. Zij verwijst in dit verband naar het bij het verzoekschrift gevoegde psychologische verslag d.d. 18 mei 2023 waarin gesteld wordt dat zij zich teleurgesteld voelde na het ontvangen van de negatieve beslissing (bijlage 4 van het verzoekschrift). Echter dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoekende partij hiermee op geen enkele wijze *in concreto* een ander licht werpt op de verschillende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing op basis waarvan verwerende partij terecht kon concluderen dat aan het door haar voorgehouden asielrelaas en de door haar beweerde bekering tot het christendom geen enkel geloof kan worden gehecht.

Door voorts op te merken dat zij nog bijkomende documenten heeft opgevraagd bij haar nicht, doch dat het niet mogelijk bleek om bijkomende documenten neer te leggen, waaromtrent zij een Whatsapp-

conversatie d.d. 7 februari 2023 bijbrengt (bijlage 3 van het verzoekschrift), doet zij evenmin *in concreto* afbreuk aan de verschillende motieven van de bestreden beslissing. De Raad acht het overigens opvallend dat verzoekende partij thans wel een Whatsapp-conversatie d.d. 7 februari 2023 met haar nicht bijbrengt, doch tot op heden in gebreke blijft enig bewijs neer te leggen van haar bewering dat haar nicht haar via 'imo' of 'WhatsApp' de foto van I.'s lidkaart van de *basij* doorstuurde. Uit de neergelegde stukken blijkt nergens het doorsturen van dergelijke foto van deze lidkaart. Dit ondergraaft dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de door haar beweerde wijze waarop zij in het bezit kwam van (de foto van) deze lidkaart.

Daar waar verzoekende partij inzake de gerechtelijke documenten stelt dat uit het enkele gegeven dat aan een aantal vermeende vormvereisten niet werd volstaan niet blijkt dat deze documenten vals zijn, benadrukt de Raad evenwel dat de vormelijke en inhoudelijke gebreken die werden vastgesteld bij nader onderzoek van deze documenten (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1) wel degelijk het authentieke karakter van deze stukken ondermijnen. Het louter ontkennen dat het valse stukken zijn, volstaat allerminst om hieraan afbreuk te doen. Aan deze stukken kan dan ook niet de minste bewijswaarde worden toegekend. In navolging van de commissaris-generaal, is de Raad tevens van oordeel dat het gegeven dat zij dergelijke stukken neerlegt en derhalve de Belgische autoriteiten op intentionele wijze tracht te misleiden, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas en haar bewering dat zij in het vizier is gekomen van de Iraanse autoriteiten omwille van het feit dat haar broer I. – die voor de Iraanse autoriteiten/*basij* zou werken – in haar woning een bijbel vond.

Waar in de bestreden beslissing gewezen wordt op haar risicovolle gedrag, meent verzoekende partij dat hieruit niet besloten kan worden dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Immers meent zij dat rekening gehouden moet worden met haar nieuwsgierige en gedreven aard, die tevens blijkt uit voormeld psychologisch verslag d.d. 18 mei 2023 en verschillende stukken inzake haar tewerkstelling in België en haar studies (bijlagen 4 en 7-10 van het verzoekschrift). De Raad oordeelt evenwel dat de louter nieuwsgierige en gedreven aard van verzoekende partij geenszins een afdoende verklaring vormt voor het door haar (en haar echtgenoot) gestelde uiterst risicovolle gedrag, meer bepaald haar legale vertrek uit Iran via de luchthaven van Teheran alsook het weinig omzichtig omgaan met haar bijbel. Waar zij stelt dat tevens rekening gehouden dient te worden met de context en dat haar vertrek uit Iran noodzakelijk was gelet op haar vrees, bemerkt de Raad nog dat er evenwel andere, minder risicovolle manieren denkbaar zijn om Iran te verlaten dan via de streng gecontroleerde luchthaven van Teheran.

Waar verzoekende partij lijkt voor te houden dat zij nog steeds de islamitische gedragsregels volgde teneinde het risico op ontdekking te beperken, bemerkt de Raad dat nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij bewust de islamitische gedragsregels bleef volgen om geen problemen te krijgen. Zo verklaarde zij zonder meer dat zij na de dood van haar vader in 2019 elke donderdag of vrijdag naar het graf van haar vader ging waar zij geld voor *hayrad* (voedsel om gezegend te worden) gaf (notities CGVS d.d. 07/02/2023, p. 9). Zelfs nadat haar tante haar erop wees dat dit een islamitische gewoonte betrof, bleef verzoekende partij dit doen, waarna zij opnieuw door haar tante opgebeld werd die niet inzag waarom zij deze islamitische gewoonte bleef doen (notities CGVS d.d. 07/02/2023, p. 9). Op geen enkel moment werd hierbij door verzoekende partij aangegeven dat zij dit bleef doen om de aandacht niet op haar te vestigen. In het licht van haar verklaring reeds op 24/25-jarige leeftijd (in 2010) de islam te hebben afgezworen, is het wel degelijk bevreemdend dat zij na de dood van haar vader in 2019 nog steeds de islamitische gedragsregels volgde.

Betreffende het laattijdige karakter van haar verzoek om internationale bescherming, benadrukt verzoekende partij dat zij tot op heden kampt met psychische moeilijkheden, zoals blijkt uit voormeld psychologisch verslag d.d. 18 mei 2023. Teneinde rust te vinden richtte zij zich hierdoor eerst tot de getuigen van Jehova alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Bovendien is er slechts een beperkt tijdsverloop tussen haar aankomst in België en het indienen van haar verzoek, aldus verzoekende partij. De Raad onderstreept evenwel dat de vaststelling dat zij en haar echtgenoot pas een maand na hun aankomst in België verzochten om internationale bescherming, wel degelijk afbreuk doet aan de door hen beweerde nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. Verzoekende partij kan niet volstaan met een verwijzing naar haar psychische problemen om haar nalaten desbetreffend te verschonen, nu uit de door haar bijgebrachte stukken inzake haar mentale gezondheid niet blijkt dat haar psychische problemen van die aard zijn dat deze haar niet toelaten op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure tot internationale bescherming en/of dergelijke procedure in te leiden.

Aangaande haar betoog dat zij “*blijk geeft van een volgehouden en werkelijk engagement als christen*”, onderstreept de Raad dat het loutere gegeven dat zij nog steeds geloofsactiviteiten heeft in België, in tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen, geenszins aantoonde dat zij ook op oprechte gronden tot het christendom is bekeerd en vanuit een oprechte overtuiging deelneemt aan christelijke activiteiten in België. Dit element is op zich dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing dat haar geloofsactiviteiten in België een onoprecht en opportunistisch karakter vertonen.

Voorts kan verzoekende partij niet volstaan met de loutere bemerking dat zij zich bij de getuigen van Jehova aansloot wegens haar tante die reeds aangesloten was alsook wegens de gemeenschap waarbinnen zij terecht kwam om een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing dat zij streefde en oppervlakkige verklaringen aflegde en geenszins de indruk gaf van een diepgaande geloofsovertuiging wanneer gevraagd naar concrete redenen voor haar keuze om zich bij de getuigen van Jehova aan te sluiten. Er mag worden aangenomen dat de keuze voor een bepaalde stroming van een geloof een weloverwogen beslissing is, waardoor van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij diepgaande en concrete verklaringen kan afleggen waarom zij specifiek voor de getuigen van Jehova koos en niet voor een andere christelijke stroming. De vaststelling dat haar verklaringen het algemene echter niet overstijgen, ondergraaft wel degelijk haar bewering op oprechte gronden te zijn bekeerd tot dit geloof.

Waar verwerende partij stelt dat het elkaar tegensprekt dat verzoekende partij enerzijds diverse malen benadrukt dat haar christelijke geloof haar tot rust brengt maar anderzijds mentale ongemakken ondervindt, wijst verzoekende partij erop dat een gelovige niet immuun is tegen stress. Tevens verwijst zij opnieuw naar het bijgebrachte psychologische verslag d.d. 18 mei 2023, waarin door de klinisch psycholoog aangegeven wordt dat het geloof weinig invloed heeft wanneer het gaat om een schokkende of ingrijpende levenssituatie. De Raad wijst er evenwel op dat door verzoekende partij aangegeven werd dat zij zich in het christendom begon te verdiepen in de hoop dat zij hierdoor de rust zou vinden (notities CGVS d.d. 07/02/2023, p. 6). Tevens stelde zij expliciet dat zij dankzij het christendom ook “*de volledige rust*” vond (notities CGVS d.d. 09/08/2021, p. 15) en dat zij zichzelf als christen beschouwde op het moment dat zij deze kalmte had gevonden (notities CGVS d.d. 08/06/2023, p. 15). In dat opzicht is het dan ook wel degelijk opmerkelijk dat uit de door haar neergelegde psychologische stukken het tegendeel blijkt, met name dat zij geenszins de rust heeft gevonden en verschillende mentale ongemakken ondervindt. Aangezien zij zelf het vinden van rust aangeeft als de reden waarom zij zich tot het christendom bekeerde en zich bij de getuigen van Jehova aansloot, doet deze vaststelling afbreuk aan haar beweerde redenen om zich tot het christendom te bekeren en haar beweerde motivatie om naar een kerk te gaan.

Verder kan verzoekende partij evenmin worden gevolgd waar zij lijkt te stellen dat zij ook wegens een opportunistische bekering tot het christendom door de Iraanse autoriteiten zal worden gevisieerd bij terugkeer naar Iran. Immers dient door de Raad te worden benadrukt dat verzoekende partij gelet op het onoprechte en opportunistische karakter van haar bekering en geloofsactiviteiten geheel niet aannemelijk maakt dat zij zich bij terugkeer naar Iran zal manifesteren als christen of dat zij als dusdanig zal worden gezien door haar omgeving en/of de Iraanse autoriteiten. Evenmin maakt zij aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Iran zal worden vervolgd wegens haar geloofsactiviteiten in België. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet de minste concrete aanwijzing heeft dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu*, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, delen 2-3).

Daar waar verzoekende partij nog aanvoert dat van haar niet mag worden verwacht dat zij van godsdienstige handelingen afziet bij terugkeer naar Iran en in dit verband verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie, herhaalt de Raad dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt oprecht tot het christendom te zijn bekeerd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Iran zal manifesteren als christen of als dusdanig zal worden gezien door haar omgeving en/of de Iraanse autoriteiten.

Waar verzoekende partij opwerpt dat de situatie in Iran sinds haar vertrek grondig is veranderd en verwijst naar de golf van protesten in Iran tegen het Iraanse regime na de dood van Mahsa Amini alsook de situatie aldaar voor vrouwen, onderstreept de Raad dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Iran om aan te tonen dat zij werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft. Uit deze recente politieke ontwikkelingen in Iran op zich kan voorts niet worden afgeleid dat de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie inzake de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van terugkerende asielzoekers niet (langer) correct is. Dit geldt des te meer nu deze informatie bevestigd wordt door de recente “COI Focus” betreffende “Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten” van 10 mei 2023 die door verwerende partij per aanvullende nota wordt bijgebracht (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8). Ook hieruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten doorgaans weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze informatie bevestigt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel – *quod non in casu* – die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met de verwijzing naar de golf van protesten in Iran om aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Iran dreigt te worden geviséerd door de Iraanse autoriteiten wegens haar (opportunistische) geloofsactiviteiten in België.

Verder benadrukt verzoekende partij nog haar langdurig verblijf in Europa, doch de Raad duidt erop dat door verzoekende partij geen objectieve informatie wordt bijgebracht waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten personen viseren louter omwille van een langdurig verblijf in Europa. Evenmin toont verzoekende partij op enerlei wijze aan dat zij louter omwille hiervan en/of haar (opportunistische) geloofsactiviteiten in België door de Iraanse autoriteiten beschouwd zal worden als een tegenstander van het regime. Wederom dient in dit verband gewezen te worden op voormelde informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht besteden aan afgewezen asielzoekers die terugkeren naar Iran en aan hetgeen de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Ten slotte maakt verzoekende partij evenmin aannemelijk dat zij zich bij terugkeer naar Iran niet (opnieuw) zal kunnen aanpassen aan de aldaar heersende voorschriften. Immers beweert zij hiertoe niet in staat te zijn wegens haar bekering, dewelke echter ongeloofwaardig werd bevonden. Ook met een loutere verwijzing naar haar tewerkstelling en integratie in België, waaromtrent zij verschillende stukken bijbrengt (bijlagen 7-10 van het verzoekschrift), toont zij zulks allerminst aan.

2.2.7. Gelet op het voorgaande, oordeelt de Raad dat verwerende partij tevens dient te worden bijgetreden in navolgende motivering inzake het Instagramprofiel van verzoekende partij: “*Wat betreft uw Instagramprofiel ([https://www.instagram.com/m\(...\)](https://www.instagram.com/m(...))) , waar u christelijke boodschappen op post en waarvan het eerste dergelijke bericht pas dateert van 20 februari 2021 en uw telegram-account (doc 20) waar u met 5 andere personen Christelijke zaken deelt (CGVS 1, p5-6), kan worden opgemerkt dat er, gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Niets wijst erop dat deze berichten reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals reeds werd vastgesteld niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. U kon bovendien geen concrete aanwijzingen geven dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw religieuze activiteiten in België (CGVS 1, p19).”*

2.2.8. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing nog uitgebreid wordt vastgesteld dat aan de bekering van haar echtgenoot evenmin enig geloof kan worden gehecht, gelet op volgende pertinente en terechte vaststellingen, dewelke verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* weerlegt: “*U kon het bovendien de bekering van uw echtgenoot, voor wie religie volgens u niet belangrijk was in Iran (CGVS 2, p7), niet aannemelijk maken. Immers, gevraagd wat uw echtgenoot er toe dreef zich te bekeren kwam u niet verder dan te verklaren dat hij de Jehova-leden moedig en slim vond aangezien zij het Farsi*

hadden geleerd, dat het eerlijke mensen waren die anderen wilden helpen en hij hierdoor meer over deze mensen wou te weten komen (CGVS 2, p16), wat bezwaarlijk zijn intenties en beweegredenen om zich te bekeren tot een ander geloof kan verklaren. Uw echtgenoot kon zelf ook niet overtuigen omwille van een diepgaande interesse in het Christendom bekeerd te zijn. Immers, dat uw echtgenoot alhoewel hij rond zijn 22 of 23 jaar afstand nam van de Islam, hij de Islam sindsdien niet meer praktiseerde (CGVS 1 M'. (...), p26-27), hij in Iran nooit enige interesse toonde in het Christendom en hij toen hij Iran verliet evenmin op zoek was naar een religie (CGVS 1 M'. (...), p28), vanaf 12 januari 2020, i.e. 10 dagen na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, om u te begeleiden, begon mee te gaan naar bijeenkomsten van de getuigen van Jehova (CGVS M'. (...)1, p15 + doc11), terwijl er reeds gebleken is dat u omwille van opportunistische redenen aan deze bijeenkomsten deelnam, toont aan dat er evenmin aan de oprechtheid van zijn beweegredenen om in België bijeenkomsten van de Jehova's bij te wonen geloof kan worden gehecht. Dat uw echtgenoot sinds 12 januari 2020 wekelijks bijeenkomsten van de Jehova's bijwoont, toont evenmin de oprechtheid van zijn bekering aan. Immers, gevraagd waarom hij na 12 januari 2020 naar deze bijeenkomsten bleef gaan, verklaarde hij dat het belangrijkste wat hem aantrok het gedrag van de getuigen was, dat zij probeerden zijn taal te leren, zij hem bij benadering de weg naar de waarheid toonden en zij hem accepteerden. Bijkomend zou de interesse van uw echtgenoot zijn opgewekt wanneer hij u hoorde studeren. Gevraagd om zijn groter wordende interesse uit te leggen, verklaarde hij dat Jehova's woord hem aantrok. Uitgenodigd om dit verder toe te lichten bleef uw echtgenoot vaag en verklaarde hij dat hij hoorde over de aardigheid van god, wat god deed en hoe god genade had, hoe god zijn zoon opofferde voor onze zonden, dat de zonden vergeven zouden worden, dat hij zonder dwang in hun gemeenschap is en hij kan kiezen of hij al dan niet bij hen zal blijven (CGVS 1 M'. (...), p17). Dergelijke stroeve en oppervlakkige verklaringen geven echter niet de indruk van een diepgaande geloofsovertuiging of interesse in het Christendom. Dat er geen sprake is van dergelijke geloofsovertuiging of interesse blijkt voorts uit het feit dat uw echtgenoot Memorial day, de belangrijkste Religieuze viering bij de Jehova's, niet in de tijd kon plaatsen. Zo verklaarde uw echtgenoot initieel dat deze rond eind december/begin januari viel om dadelijk nadien te verklaren dat hij zich de datum niet meer kon herinneren (CGVS 1 M'. (...), p19). Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Memorial day op 27 maart 2021 viel. Bovendien maakte uw echtgenoot gewag van bijbelsessies die elke donderdag doorgingen maar besliste hij zelf om maar aan sommige van deze sessies deel te nemen omdat hij naar eigen zeggen niet van in het begin aan deze sessies deelgenomen had (CGVS 1 M'. (...), p16), wat evenmin wijst op een doorgedreven, intrinsieke interesse in het Christendom. Bijgevolg heeft uw echtgenoot het niet aannemelijk gemaakt dat hij zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christen zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving."

2.2.9. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift de reeds eerder door haar bijgebrachte medische attesten omtrent haar ziekenhuisopname op 24 september 2019 voegt (bijlage 6; zie ook administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 13), stellende dat deze geenszins onleesbaar zijn, bemerkt de Raad evenwel dat zij hiermee geenszins afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat aan deze medische attesten geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend nu zij niet kaderen in een geloofwaardig relaas. De Raad benadrukt dat dergelijk attest niet van aard is de door verzoekende partij beweerde omstandigheden waardoor zij in het ziekenhuis diende te worden opgenomen, zijnde de beweerde aanval door haar broer I., aan te tonen.

2.2.10. Wat betreft nog de bij het verzoekschrift gevoegde foto van het bachelordiploma van He. (bijlage 5), stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat aan te geven wat zij met dit stuk wenst aan te tonen. Evenmin ziet de Raad in op welke wijze dit stuk haar asielaanvraag en/of bekering tot het christendom zou kunnen aantonen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij en de door haar voorgehouden bekering tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag en de voorgehouden bekering tot het christendom van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Per aanvullende nota d.d. 1 september 2023 legt verzoekende partij nog verschillende foto's neer van haar deelname aan verschillende protesten tegen het Iraanse regime in mei en juni 2023 (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

De Raad meent evenwel dat het uiterst opportunistisch overkomt dat verzoekende partij en haar man plots in mei en juni 2023 deelnamen aan een aantal betogingen, terwijl zij nooit eerder gewag maakten van enige politieke interesse, laat staan politiek activisme. Ook in haar verzoekschrift d.d. 26 mei 2023 wordt nergens gewag gemaakt van politieke activiteiten in hoofde van verzoekende partij, terwijl zij blijkens haar aanvullende nota nochtans op 14 mei 2023 in Antwerpen zou hebben betoogd. Het gegeven dat verzoekende partij en haar man in mei en juni 2023, *i.e.* nadat de bestreden beslissing werd genomen, plots deelnamen aan een aantal betogingen tegen het Iraanse regime, vertoont dan ook duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Dit geldt des te meer nu zij slechts deelnamen aan vier betogingen in mei en juni 2023, doch nergens uit blijkt dat zij hiervoor of hierna nog deelnamen aan betogingen. Van veelvuldig, doorgedreven politiek activisme is dan ook geenszins sprake.

Gelet op het erg beperkte en bovendien duidelijk opportunistische karakter van hun politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoekende partij en haar man hierom bij terugkeer naar Iran het risico zouden lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Bovendien laat verzoekende partij na *in concreto* aan te tonen dat haar politieke activiteiten in België reeds in het vizier kwamen van de Iraanse autoriteiten. Daarenboven blijkt uit hogervermelde "*COI Focus*" betreffende "*Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*" van 10 mei 2023 dat de Iraanse autoriteiten wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Het betreft personen met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit deze informatie niet worden afgeleid. *In casu* dient te worden vastgesteld dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij en haar man tijdens de protesten een grotere rol hadden dan die van een gewone deelnemer. Uit niets blijkt dat zij het woord namen en/of een organisatorische rol hadden. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten hen bij terugkeer naar Iran een hoog politiek profiel zullen toemeten, hen als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en hen omwille hiervan zullen viseren en vervolgen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal d.d. 8 juni 2021, 9 augustus 2021 en 7 februari 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van

verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT